

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת:

מרים בוליצ'ב
ע"י ב"כ עו"ד עדי רוזנשטיין
נגד

הנתבעים:

1. ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ
2. דני ליבנה
ע"י ב"כ עו"ד אלון שימל

פסק דין

לפני ביהמ"ש תביעה של לקוחה נגד חברה ובעליה, בגין שירותי הסדרת חובות, לתשלום פיצוי עקב גרימת נזק במרמה וכן עקב מתן שירותים משפטיים שלא כדין.

הגשת כתבי טענות ודיונים

1. התובעת הגישה בתאריך 7.11.24 כתב תביעה בו ביקשה לחייב הנתבעים לשלם לה הסך של 240,000 ₪. הנתבעים הגישו כתב הגנה, לאחר שביקשו וקיבלו מביהמ"ש (כבוד הרשמת הבכירה נעמה ניר) ארכה, בתאריך 22.1.25. בהתאם להוראת ביהמ"ש, התובעת, שנמצאת בהליך חדל"פ, הגישה בתאריך 30.1.25 אישור ביהמ"ש של החדל"פ לניהול הליך זה. ביהמ"ש נתן צו להגשת ראיות בתאריך 4.4.25. התובעת הגישה ראיותיה, לאחר שביקשה וקיבלה ארכה, בתאריך 5.5.25, והנתבעים, לאחר שביקשו וקיבלו ארכה, בתאריך 12.6.25. הדיון הראשון התקיים בתאריך 20.7.25 ובו ביהמ"ש החליט בבקשת התובעת לקבל לידיה מסמכים שלטענת הנתבעים היא חתמה עליהם וקבע מועד לשמיעת הראיות. הדיון השני התקיים בתאריך 2.2.26 ובו ביהמ"ש קבע סדר נחקרים וזמני חקירה. הדיון השלישי התקיים בתאריך 16.2.26 ובו נחקרה התובעת. הדיון הרביעי התקיים בתאריך 1.6.26 ובו נמשכה חקירת התובעת ונחקר הנתבע. ביהמ"ש קבע לאחר הדיון כי מאחר וכבוד השופט מינא בבית משפט זה, עומד ליתן פסק דין בהליך דומה נגד אותם נתבעים, בת"א 15349-01-24 **שוב ואח' נ' חברת אובליגור ואח'** (להלן: "**עניין שוב**"), הוא ימתין למתן פסק הדין בטרם ייתן צו להגשת סיכומים. התובעת הודיעה בתאריך 30.6.26 על מתן פסק דין בתביעה בעניין שוב וביהמ"ש נתן באותו יום צו להגשת סיכומים. התובעת הגישה סיכומיה בתאריך 9.9.26 והנתבעים בתאריך 2.10.26, שלא באמצעות בא כוחם בהליך זה, ולכן ביהמ"ש הורה להם להסביר זאת. הנתבעים הודיעו בתאריך 14.10.26 כי הסיכומים הוגשו על דעת בא כוחם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

דיון והכרעה

2. על ביהמ"ש לקבוע האם הנתבעים לא סיפקו לתובעת השירות בהתאם למוסכם וגרמו לה במרמה נזק ממוני ולא ממוני, ואם כן מהו סכום הפיצוי בגין הנזק והאם סיפקו שירותים משפטיים שלא כדין ואם כן, האם גרמו לה בכך נזק ואם כן, מהו סכום הפיצוי בגין הנזק?

האם הצדדים הסכימו ללבן המחלוקת בבוררות?

3. הנתבעים טענו בכתב ההגנה שהצדדים הסכימו בהסכם שצורף לכתב ההגנה ללבן המחלוקת בבוררות. התובעת טענה בתשובתה לשאלת ביהמ"ש בעניין זה מתאריך 28.1.25, כי היא מעולם לא חתמה על ההסכם מתאריך 13.1.21 אשר צורף לכתב ההגנה וכי ההסכם שהיא צירפה, הינו מתאריך אחר והינו ההסכם היחידי שחתמה עליו, כאשר אין בו כל תניית בוררות. עוד טענה, שהנתבעים צירפו הסכם שונה, הוא ההסכם מתאריך 13.1.21 על סכומים אחרים כשלטענתה, החתימה הנחזית להיות שלה אינה שלה, וכי עסקין בחתימה שאינה שלה ואו כי היא מזויפת. התובעת עתרה להמציא לה ההסכם המקורי על מנת שניתן יהיה לבצע בדיקה גרפולוגית לשם בירור סוגיית החתימה.

4. לנוכח כפירת התובעת בחתימתה, ביהמ"ש לא עיכב הליכים ולא הפנה הצדדים לבוררות. אולם, בסופו של יום, התברר לנוכח הגשת חוות דעת מומחית להשוואת כתב יד על ידי הנתבעים, שטענת התובעת לפיה לא חתמה על ההסכם מתאריך 13.1.21, כמו טענות נוספות לזיוף חתימתה, הינן טענות בעלמא והיא המירה טענה זו בחקירתה, לטענה אחרת, לפיה חתמה על דפים ריקים שהנתבעים צרפו להם בדיעבד תוכן. ביהמ"ש לא האמין לטענה כבושה זו. לכן, על אף שהתובעת הצליחה למנוע העברת המחלוקת לליבון בבוררות, בדיעבד, התברר שהצליחה בכך על יסוד טענה לא נכונה, לפיה חתימתה זויפה על ההסכם בו הסכימה ללבן המחלוקת בבוררות.

האם הנתבעים גרמו לתובעת נזק במרמה?

5. התובעת טענה בכתב התביעה כי הינה אישה מבוגרת, רווקה ללא ילדים, אשר מוכרת כנכה בשיעור של 85% נכות רפואית על ידי המוסד לביטוח לאומי, והינה בעלת רגל תותבת אשר אינה דוברת את השפה העברית על בוריה וכי הנתבע משמש כבעלים ומנהל בפועל של הנתבעת ומוסמך לחתום בשמה ובמקומה, ואף היה צד ובאופן אישי להסכם מולה. התובעת טענה שהיא נחשפה לפרסומים רבים ולהבטחות של הנתבעים בדבר האפשרות להגיע להסדרי חוב וסילוק החובות בדרך הטובה ביותר ועל כן התקיימה פגישה בנוכחות הנתבע במשרדי הנתבעת, כאשר במסגרת הפגישה הובטח לה, כי הנתבעים ידאגו להסדיר את כלל ענייניה הכספיים ולחלץ אותה מהמצוקה הכלכלית ולרבות הגעה לפתרון ואו הסדרים בכל הנוגע להתחייבויות שהיא אינה מצליחה לעמוד בהן. עוד טענה, שהיא הגיעה לפגישת הייעוץ וזאת במטרה למצוא פתרון לקשיים הכלכליים שלה, החזרי הלוואות אשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

עמדו באותה תקופה על סך של 180,000 ₪ בלבד, כל זאת כאשר באותו מועד לא ננקטו הליכים משפטיים ו/או הליכי הוצל"פ נגדה, וכל בקשתה הייתה לנסות לעזור לה לקבל הלוואה לצורך סילוק ההלוואות הקשורות לדירת המגורים שלה בעפולה שהייתה בשווי של כ- 650,000 ₪ ללא משכנתא והדבר היה ידוע לנתבעים במועד הפגישה. עוד טענה, שבין הצדדים נחתם בתאריך 2.7.20 "הסכם למתן שירותים", כאשר למפרע, כדבריה, התברר, כי ההסכם נכרת שלא כדין, וכי לנתבעים אין כל סמכות לתת שירותים משפטיים. עוד טענה, שהיא התחייבה לשלם לנתבעים סך של 16,500 ₪ בתשלומים של 1,500 ₪ בחודש וזאת החל מתאריך 10.7.20 וכי מסיבות שאינן ברורות ובניסיון להוציא ממנה שכר טרחה, הנתבעים הפנו אותה לחברת קוואלטי לשם קבלת הלוואה, באמצעותה היא תסלק את ההלוואות שלה והנתבע הנחה אותה ליטול הלוואה בטענה שכך יתאפשר לנתבעים להגיע להסדרים עם הנושים ולסייע לה לפעול לסילוק החובות. עוד טענה, שהיא הולכה שולל על ידי הנתבעים והאמינה בהם, כאשר בתאריך 13.4.21, הם הכריחו אותה לחתום על הסכם הלוואה מול חברת קוואלטי בסך של 330,000 ₪ מבלי שהוסבר ו/או הוצג לה תוכן המסמכים שחתמה עליהן, כאשר הנתבעים השאירו את מסמכי ההלוואה של חברת קוואלטי אצלם ולא הסכימו להעביר אותם לידיה. עוד טענה, שמתוך כספי ההלוואה נגבו דמי טיפול ובפועל הועבר לה סך של 280,000 ₪ בלבד וההלוואה גובתה בחוזה דרקוני, אשר הבטיח את זכויותיה של קוואלטי לרבות שיעבוד על דירת המגורים שלה והחזר תשלומים בריבית רצחנית בתוך פרק זמן קצר. עוד טענה, שמתוך הכספים אשר נתקבלו מחברת קוואלטי בסך של 280,000 ₪, הועבר לידי הנתבעים סך של כ- 255,000 ₪ והיתרה עוקלה בחשבון הבנק שלה ויוצא אפוא, כי היא לא קיבלה ולו שקל אחד, אלא הכספים הועברו לידי הנתבעים אשר מחזיקים בהם עד מועד הגשת התביעה. עוד טענה, שהיא לא קיבלה שום תמורה מהנתבעים, והם לא עשו דבר וחצי דבר בהתאם להסכם שכ"ט, אך הם ידעו גם ידעו לגבות ממנה שכ"ט מופקע, כאשר שכ"ט שולם, אך ללא שנתקבלה שום תמורה.

6. התובעת טענה בכתב התביעה כי הנתבעים הציגו בפניה מצג שווא על פיו הינם בעלי ניסיון רב בתחום הסדרי חובות, וכי הם יפתרו לה את כל ענייניה הכלכליים והכספיים וכי התברר לה כי הם לא עשו דבר וחצי דבר בעניין השגת הלוואה, והגעה להסדרים בעניין החובות שלה, וגרמו לה נזקים גדולים ביותר, ולא עשו כל פעולה בהתאם להבטחות שלהם. עוד טענה, שהנתבעים ניצלו את מצוקתה הכלכלית ואת חוסר התמצאותה בהליכים משפטיים בכלל, וגזלו ממנה כספים ללא כל תמורה ו/או שירות וכל זאת כאשר היא אינה מבינה על מה היא חותמת, אינה דוברת את השפה העברית על בוריה ומבלי שהוסבר לה בגין מה היא חותמת ובכלל. עוד טענה, שהנתבעים הנחו אותה שלא לפעול מול הנושים ולא לשלם דבר, והבטיחו לה כי העניין יוסדר באמצעותם, דבר שרק סיבך את מצבה הכלכלי, והכריחו אותה לחתום על הסכם הלוואה לרבות שיעבוד על דירת המגורים שלה וכל זאת וכפי שצוין לעיל, שעה שהיא אינה דוברת את השפה העברית על בוריה, ולא הבינה כי הנתבעים הולכו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

אותה שולל. עוד טענה, שהנתבעים פתחו בעניינה הליכי חדלות פירעון ללא כל צורך, אשר בסופו של יום גרמו למכירת דירת המגורים שלה במסגרת הליכי חדלות הפירעון, שעה שהיא הייתה כשרת פירעון ולא הייתה כל סיבה להפנות אותה להליכי חדלות פירעון. עוד טענה, שעקב התנהלותם חסרת תום הלב של הנתבעים, הם הותירו אותה ללא קורת גג, וכל זאת תוך התעלמות מוחלטת שלהם כי עסקינן באישה מבוגרת, רווקה ללא ילדים, אשר מוכרת כנכה בשיעור של 85% נכות רפואית על ידי המוסד לביטוח לאומי, והינה בעלת רגל תותבת ולא דוברת את השפה העברית. עוד טענה, שלא היה צורך להפנות אותה להליכי חדלות פירעון, לא היה צורך בהלוואה מחברת קוואלטי, אלא כל שהיה צריך ליתן לה הדרכה כיצד לפעול, וחרף זאת ומתוך בצע כסף ורצון להתעשר על חשבון החלש, בחרו הנתבעים להוציא ממנה ממש כך בעורמה ובחוסר תום לב, כספים של מאות אלפי שקלים ולגרום לה לאבד את המצבר האחרון שלה- בית המגורים שלה, דבר המלמד, כי כל שרואים הנתבעים לנגד עיניהם, הוא הוצאת כספים במרמה מאנשים. התובעת עתרה לחייב את הנתבעים להעביר ו/או להשיב לה סך של 240,000 ₪ בצירוף ריבית והצמדה ממועד חתימת ההסכם, וכן לשלם לה סך של 10,000 ₪ בגין עגמת נפש.

7. הנתבעים טענו בכתב ההגנה שהנתבעת סייעה רבות לתובעת, השקיעה מאמצים גדולים וימי עבודה רבים בליווי וסיוע, סייעה לה לבחור יעוץ וייצוג משפטי שלא באמצעות הנתבעת, שילמה עבורה כספים לחובות והתחייבויות, והביאה לה תועלת רבה. עוד טענו, שהנתבעת המליצה לתובעת כי מכירת הדירה ותשלום החובות תהיה הפתרון הזול ביותר בשבילה, אך התובעת התעקשה לקחת הלוואה ולא למכור את הדירה. עוד טענו, שלטיפול בעניינים משפטיים קיבלה התובעת המלצה על מספר עורכי דין, ובחרה בעצמה עם מי היא רוצה לעבוד, וחתמה מולם על הסכמי שכ"ט נפרדים. עוד טענו, שבתאריך 13.1.21 נחתם הסכם שירותים חדש, לליווי פיננסי, הגעה להסדרי חוב מופחתים מול כל הנושים, וסיוע בקבלת משכנתא חוץ בנקאית, וסוכם על שכר טרחה של 55,000 ₪ בתוספת מע"מ, שישולם מכספי המשכנתא ובתאריך 25.2.21 נחתם סיכום פגישת עבודה עם התובעת, לפיו למרות ההמלצה למכירת הדירה, היא מעוניינת לקחת הלוואה ולא למכור את הדירה. עוד טענו, שהתובעת ביקשה שהנתבעת תשלם עבורה תשלומים דחופים שיוחזרו מכספי ההלוואה וכי התובעת ביקשה הלוואה לתשלום 2,500 ₪ לשמאי, 3,150 ₪ לעורך דין, תשלום עבור פרוטזה חדשה, וקיבלה 3,500 ₪ במזומן, והומלץ לה להתייעץ עם עורך דין לפני חתימה על הסכם ההלוואה. עוד טענו, שבתאריך 28.10.21 התקיימה פגישה עם התובעת ונחתם מסמך בו היא אישרה את התשלומים האמורים, ובנוסף 23,400 ₪ ליועץ משכנתאות, מר משה ברנשטיין, היא אישרה קבלת 9,000 ₪ במזומן, ואישרה תשלומים של 36,000 ₪ לאורתופד ו- 50,000 ₪ לנושי שוק אפור, בסך כולל של 127,900 ₪. עוד טענו, שהתובעת אישרה תשלום לנתבעת בסך של 20,000 ₪ בתוספת מע"מ, על חשבון שכר הטרחה שסוכם וכי התובעת אישרה כי נותר סכום בסך של 100,000 ₪ שאינו מספיק לתשלום חובותיה. עוד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

טענו, שהתובעת אישרה בפגישה בתאריך 6.2.22 קבלת 4,500 ₪ במזומן, העברת 55,000 ₪ לעורכת דין שתייצג אותה בהליך חדלות פירעון, וסוכם על הפחתת שכר הטרחה של הנתבעת לסך של 40,000 ₪ בתוספת מע"מ. בנוסף, טענו, שולמו עבור התובעת בהתאם להוראותיה סך של 6,300 ₪ לרופא שיניים, 17,000 ₪ למוצרי חשמל, 5,850 ₪ לחברת ניקיון, 5,000 ₪ לטטיאנה דגן, 23,400 ₪ לנתבעת, 23,000 ₪ לחברת חשמל ולתובעת במזומן, 1,274 ₪ בגין חוב מים, 3,000 ₪ לטטיאנה סגל וסך של 58,500 ₪ לעורכי דין. עוד טענו, שהנתבעת סייעה רבות לתובעת, בהתאם לבקשותיה, העבירה כספים בהתאם להנחיותיה, ולא נותר כל סכום אצלה השייך לתובעת. עוד טענו, שהתובעת חתמה על הסכם ההלוואה, ללא כל לחץ של הנתבעים וקיבלה תמורה בהתאם להסכמים.

8. התובעת טענה בסיכומיה כי נפלה קורבן למעשה נוכלות ועוקץ חמור ביותר מצד הנתבעים, אשר ניצלו באופן ציני את מצוקתה הכלכלית, מצבה הבריאותי והנפשי ואת חוסר שליטתה בשפה העברית וכי הם הובילו אותה באחידות עיניים לאבד את דירת מגוריה היחידה, שהייתה שווה כ-650,000 ₪ ונקייה מכל משכנתא, ולפנות להליכי חדלות פירעון. עוד טענה, שהנתבעים החתימו אותה על מסמכים רבים בלתי מוכרים ודפים חלקים, והולילו אותה שולל ליטול הלוואה דרקונית מחברת "קוואלטי" בסך של 330,000 ₪ בריבית גבוהה לשנה אחת וכי מתוך כספי ההלוואה נגבו דמי טיפול, ובפועל הועבר אליה סך של 280,000 ₪ בלבד, כאשר מתוכם הועברו לידי הנתבעים סך של כ-255,000 ₪ המוחזקים אצלם שלא כדין ובחוסר תום לב עד מועד הגשת סיכומיה. התובעת הדגישה כי מעולם לא חתמה על ההסכם מתאריך 13.1.2021 או על הסכמים מול גורמי צד ג' דוגמת יועץ המשכנתאות או חברת הניקיון, וכי טענות הנתבעים בדבר העברות כספים במזומן אליה או ל"גורמים עברייניים", הן שקריות ונטולות כל בדל ראייה.

9. הנתבעים טענו בסיכומיהם כי התביעה כולה מהווה שימוש לרעה בהליכי משפט ודינה להידחות מכל וכל. הם הדגישו כי טענת זיוף החתימות קרסה אל מול חוות דעתה של המומחית לכתב יד, הגב' מלי קדוש, אשר קבעה בסבירות גבוהה ביותר כי החתימות על גבי ההסכמים וסיכומי הפגישות הן חתימותיה האוטנטיות של התובעת. כמו כן, טענו כי הגרסאות המאוחרות שהציגה התובעת, לפיהן הוחתמה על "דפים ריקים" או שאינה מבינה עברית, מהוות הרחבת חזית אסורה והמצאות מאוחרות שהופרכו לחלוטין במהלך חקירתה. עוד טענו שהפריכו את טענת "אפס תמורה" והציגו פירוט חשבונאי מלא המגובה באסמכתאות, המפרט כיצד כספי הפיקדון בסך של כ-255,000 ₪ שולמו לצדדים שלישיים לבקשתה ולטובתה האישית של התובעת. בין היתר, שולמו 50,000 ₪ במזומן לגורמים בשוק האפור לסילוק חובות מסוכנים, 42,300 ₪ עבור טיפולים רפואיים (פרוטזה ורופא שיניים), 23,400 ₪ ליועץ משכנתאות, ו-55,000 ₪ לעו"ד שרי זוהר עבור ייצוג משפטי ממושך בהליכי חדלות פירעון. בנוסף, טענו, נרכשו מוצרי חשמל ב-17,000 ₪, שולמו 5,850

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

שם לחברת ניקיון, והועברו לתובעת מזומנים למחיה שוטפת בסך של כ-23,000 ₪, כך שבידי הנתבעת נותר שכר טרחה זעום בסך 20,000 ₪ ומע"מ בלבד. עוד טענו בסיכומיהם לניתוק קשר סיבתי לאובדן הדירה, שכן התובעת הייתה שקועה בחובות עמוקים של כ-250,000 ₪ עוד בטרם התקשרה עמם, והם אף המליצו לה מפורשות למכור את הנכס ולחסל את חובותיה במזומן במקום ליטול משכנתא קצרת מועד.

מרבית טענות התובעת קרסו בחקירתה

10. בחקירת התובעת חל כרסום משמעותי בגרסתה. החקירה ארכה זמן רב שכן היא העלתה גרסה חדשה שלא הופיעה קודם לכן בכתב התביעה ובתצהירה. כפי שצוין קודם לכן לגבי סוגית הבוררות, התברר שהטענה שחתימתה זויפה אינה נכונה, וביהמ"ש לא האמין לגרסתה הכבושה בעת חקירתה לפיה חתמה על דפים ריקים שתוכנם הודפס כביכול, לאחר שחתמה על אותם דפים ריקים. זאת, גם משום שטענות נוספות שלה העידו שאינה מקפידה לומר אמת, כגון הטענה שאינה יכולה לקרוא מסמכים בעברית, שהכריחו אותה לחתום על הסכם ההלוואה, הודאתה, שלפי עצת הנתבע, לא אמרה אמת בפגישה עם הנאמן כאשר טענה שלקחה הלוואה בשוק השחור בסך של 50,000 ₪.

11. מחקירת התובעת עלה שהיא סברה שהנתבעים יסייעו לה לקבל הלוואה שתוחזר במשך 30 שנה, שתאפשר לה לשפץ את ביתה, הלוואה שהיא לא הצליחה לקבל מבנק, וכאשר הופנתה לקוואליטי וחתמה עמה על הסכם הלוואה, לא ידעה שעליה להחזיר ההלוואה תוך שנה וכי מדובר בשוק שחור, כדבריה. גרסה זו, לא הופיעה בכתב התביעה או בתצהירה. גם השינוי מהגרסה בכתב ההגנה לפיה קוואליטי הינה שוק אפור שבו אין פסול חוקי, לכך שלקחה הלוואה משוק שחור, חל במהלך החקירה. בהמשך חקירתה, חל שינוי נוסף. היא אישרה שידעה שעליה להחזיר ההלוואה לאחר שנה, אך הבינה שתקבל הארכה של שנה נוספת. גם גרסה זו עלתה לראשונה בחקירתה. כמו כן, היא אישרה בחקירתה שלא קראה המסמכים עליהם חתמה, על אף שהתברר בתחילת חקירתה שהיא יכולה לקרוא מסמכים בעברית. בחקירתה טענה שלא הסתלקה מירושה שמגיעה לה, אך כשהוצג בפניה תצהיר בו הסתלקה מזכות הירושה, טענה שלא ידעה על מה היא חותמת. לאחר מכן סיפקה גרסה אחרת לפיה הסכימה לוותר על זכותה, כי לא רצתה להכניס את הדוד שלה לצרות שלה וכי חתימתה בוטלה. גם בעניין חובותיה לא דייקה, כאשר תחילה טענה לחוב לבנק ולגורם נוסף, אך לאחר מכן אישרה רשימה של חובות נוספים. עוד עלה מחקירתה, כי היא מאשרת שהנתבעים שילמו לגורמים שונים כספים, כגון, למייצר הפרוטזה, ולרופא שיניים, לבקשתה, וזאת בשונה מגרסתה בכתב התביעה לפיה הנתבעים גזלו ממנה כספים, תוך הסתרת יצירת מנגנון התשלומים באמצעות הנתבעים לגורמים שונים, על פי בקשותיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

מחקירת הנתבע עלה שהנתבעים התרשלו בניהול כספה של התובעת

12. ביהמ"ש קובע שבמרבית טענות התובעת למרמה, אין ממש והן קרסו בחקירתה, אך כפי שיוסבר כעת, הנתבעים התרשלו בשמירת כספה של התובעת. הנתבע הופנה בחקירתו לסעיף 13 בתצהירו לפיו התובעת התעקשה לקחת הלוואה ולא למכור הדירה והוא הפנה לסיכום פגישה מתאריך 25.2.21 (נספח ג סעיף 8) בו הדגיש שהמליץ למכור את הדירה. הוא אישר שכאשר הגיעה אליו התובעת בחודש יולי 20 עדיין לא הייתה בחדל"פ, אך העיד שהיו לה חובות של עד 300,000 ₪ והוא הסביר לה שעם שכר של 5,000 ₪, אין לה יכולת להחזיר הלוואה. הוא נשאל מדוע לא אמר לתובעת שלא יפעל באופן שלדעתו פוגע בה ותחת זאת השיג לה הלוואה? ועל כך ענה שהייתה תכנית שעמותה תעזור לתובעת בעוד שנה. הוא שוב נשאל מדוע לא הסיר ידיו מהמשך טיפול כשהתברר לו שהתובעת אינה מקבלת המלצתו למכור את הדירה ועל כך ענה שבסוף יש לקוח והוא מחליט מה לעשות, ובנוסף לזה הוא העיד שדיבר עם עליזה מהעמותה שעזרה לתובעת על אופציה לעזור לתובעת. התשובה בדבר אפשרות עם התכנות לא ברורה לקבלת סיוע מעמותה, ללא העדת נציגת העמותה, מעלה תהיות לגבי השירות שנתנו הנתבעים לתובעת.

13. הנתבע נשאל הכיצד 8 חודשים לאחר שהתובעת ביקשה את שירותי הנתבעת, היא נקלעה להליכי חדל"פ ועל כך ענה שהוא ניהל מו"מ עם הנושים, אך היתרה לא הספיקה. הוא העיד שלא הוא המליץ על קוואליטי כגורם מלווה, אלא מר ברנשטיין שהוא שילם לו שכר בסך של 23,000 ₪, מכספי התובעת, עבור השגת הלוואה מעולה, כדבריו, בתנאים של משכורת נמוכה מאד. הנתבע שב ונשאל עבור מה קיבל שכר ועל כך ענה שעל כל מיני דברים. הוא העיד שקיבל 20,000 ₪ שכן התובעת הגיעה אליו באמצע חודש יולי 20 כדי להגיע להסדרים ובמשך חצי שנה הוא נפגש אתה 4-5 פעמים ו"ניסיונו לעזור" ו"ראינו שאין אפשרות להגיע להסדרים מופחתים, לפני המשכנתא", והתובעת לא שילמה לו. עוד העיד, שההסכם הראשון היה על סך של 16,500 ₪ והתובעת לא שילמה כלום וכי למרות שנפגש אתה מספר פעמים, הוא לא דרש התשלום ואמר לה למכור את הבית, ואחרי חצי שנה נחתם ההסכם השני שבו הוא התחייב לעשות מאמץ לגייס משכנתא חוץ בנקאית, ובהסכם השני סוכם על תשלום הסך של 55,000 ₪ במקום הסך של 16,500 ₪.

14. בשלב זה הנתבע נקלע לטיעון סותר. מצד אחד, הוא ניסה תחילה להרחיק עצמו מלקיחת ההלוואה מקוואליטי שגרמה לקריסת התובעת, אך מצד שני, כשהיה עליו להסביר עבור מה קיבל שכר מהתובעת, טען שמר ברנשטיין השיג את ההלוואה בשיתוף פעולה איתו. כאשר נשאל האם שינה גרסתו? הוא אישר שמר ברנשטיין עשה עבודה מטעמו. עוד אישר שקיבל מראש את כל מסמכי ההלוואה, לפני שהתובעת חתמה עליהם והסביר שבשלב הזה, התובעת לא הייתה מיוצגת שכן עו"ד זהר החלה לייצג אותה רק בסוף שנת 21. הוא נשאל אם לא הסביר לתובעת על מה היא חותמת והשיב ש"ברור שהסברנו" וכי התובעת חתמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

על סיכום פגישה והיה ברור שזו הלוואה לשנה. הנתבע נשאל האם עמדה לתובעת אפשרות לדחות מועד ההחזר בשנה נוספת ועל כך ענה שבפועל לאחר שנה "דיברנו איתה והצענו חלופות עם העמותה", אך "לא הסתייע". הנתבע נשאל מדוע לא פעל לדחות ההחזר בשנה נוספת והשיב שבשלב הזה התובעת עברה לייצוג ע"י בא כוחה הנוכחי וכי בתאריך 6.2.22 הם אמרו בסעיף 6 לסיכום פגישה שיש אופציה לנסות לבדוק גיוס משקיע בתנאי שיותר אותה בנכס בלי לשלם שכירות וכששוב נשאל מדוע לא פעל לדחיית המועד להחזר ההלוואה, הפנה לסיכום פגישה מתאריך 25.2.21 בסעיף 9 בו הוסבר שכנראה הסיכוי לקבל עוד שנתיים היה נמוך. כשביהמ"ש שב ושאל מדוע לא הוארך המועד להחזר ההלוואה בשנה נוספת, הוא השיב שהאופציה להארכה עלתה 30,000 ₪ בגין תשלום ריבית מראש ובשנה השנייה לא היה את הכסף הזה שכן בחלוף שנה לא נשאר הסך של 30,000 ₪. הנתבע נשאל, כמי שניהל את התשלומים מהפיקדון שהיה ברשותו, מדוע נתן לתובעת להגיע למצב שלאחר שנה לא נותר כסף, כדי להאריך התקופה בעוד שנה ועל כך ענה שאינו יכול להחליט הכל וטען שהזהיר התובעת. כשהתבקש להראות את האזהרה, ענה שהתשובה היא שהוא לחץ על התובעת או למכור למשקיע שיקנה, או הסכם שכירות, וכי הם דיברו על הדברים האלה. בנוסף לזה, טען, שהיה לחץ כבד ממנה שמופיע במסרונים ורואים ש"אני מתחמק מלתת תשובות כי הלחץ היה כבד תעביר לי לחשמל, תעביר לי למים, זהו".

15. ביהמ"ש קובע שעל אף ניסיונות הנתבע, להתחמק ממתן תשובה פעם אחר פעם, בסופו של דבר התברר שהתובעת צדקה בעניין ציפייתיה שיהיה בידה להחזיר ההלוואה לאחר שנתיים ולא לאחר שנה, וכי הנתבע ניסה להסתיר עובדה זו בחקירתו. ביהמ"ש לא האמין לגרסת הנתבע בחקירתו לפיה הוא הזהיר את התובעת מפני איבוד האופציה לדחות מועד ההחזר, שכן הנתבע הקפיד לתעד כל ההוראות שקיבל מהתובעת בסיכומים כתובים, אך דווקא בעניין מהותי זה, אין לפני ביהמ"ש תיעוד של אותה אזהרה שגרמה לכך שלא היה בידי התובעת לדחות החזר ההלוואה בשנה נוספת. לכן, ביהמ"ש קובע שהנתבע התרשל בכך שלא שמר את הסכום הנדרש לדחיית מועד החזר ההלוואה בשנה נוספת בשים לב שעיקר תפקידם של הנתבעים, היה כדבריהם, לשמור ולטפל בכספה של התובעת, ומכאן שהם כשלו בחובתם המרכזית כלפיה.

הנתבעים החזיקו כספים שמגיעים לתובעת על מנת להרחיקם מידם של הנושים

16. בנוסף להתרשלות בשמירת כספה של התובעת באופן שהביא לאובדן האופציה לדחות בשנה נוספת את החזר ההלוואה, ביהמ"ש קובע שהשירות העיקרי של הנתבעים היה להרחיק כספה של התובעת מידם של הנושים כפי שיוסבר כעת. התובעת טענה שהנתבעים יעצו לה להפסיק לשלם לנאמן ולפתוח חשבון בבנק הדואר. בעניין זה יש להבחין בין שתי תקופות. לגבי התקופה הראשונה, בטרם נקלעה התובעת לחדלות פרעון, העובדה שהכספים שמגיעים לתובעת היו ברשות הנתבעת, מנעה הנחת יד הנושים עליהם באמצעות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

עיקולים למשל. אין לביהמ"ש מידע לגבי עיקולים שהטילו נושים שכשלו בגלל שהם לא ידעו שכספה של התובעת הועבר לתובעת.

17. מצב הדברים שונה לגבי התקופה השנייה, שהחלה בסוף שנת 21, כאשר התובעת נקלעה לחדלות פרעון והיה על התובעת להעביר הפיקדון לידי הנאמן. ביהמ"ש קובע שמכיוון שכספי התובעת הועברו לנתבעים, הם סייעו לתובעת להרחיקם מהנאמן, ואולי אף גרמו ליצירת מצג שווא בפני הנאמן, שאין לה אפשרות לשלם לקופת הנאמן, שעה שהייתה אפשרות לשלם לנאמן באמצעות הכספים בהם החזיקו הנתבעים בנאמנות עבור התובעת.

18. ביהמ"ש ער לכך שהתובעת, מטעמים ברורים, לא טענה בכתב התביעה בעניין הרחקת כספה מהנושים והנאמן, אך הנתבע העלה זאת מיוזמתו, כאשר נשאל מדוע הוא שילם שכרה של עו"ד זהר, שלגרסתו ייצגה את התובעת, והוא ענה שעשה זאת לבקשת התובעת שכן "הפיקדון" היה אצלו והתובעת ביקשה להעביר מהפיקדון כספים לצרכים שונים. הנתבע אישר בחקירתו שהתובעת העבירה לנתבעת הסך של 255,000 ₪ מההלוואה שקיבלה מקוואליטי ונשאל מדוע אם אין הליכים משפטיים נגד התובעת והיא לוקחת הלוואה, מה ההיגיון שהיא תיתן לנתבעת להחזיק בכסף ועל כך ענה שהיו כבר הליכים בחודש אפריל 21, אך לאחר מכן העיד שאינו זוכר. התובעת התרכזה בשאלה כמה הליכים היו תלויים ועומדים כאשר התקבלה ההלוואה שמגיעה, אך בעיני ביהמ"ש זו אינה הסוגיה המרכזית שכן הנתבע הודה בפה מלא שסכום ההלוואה שנטלה התובעת הגיע לנתבעת, בגלל קיום הליכים משפטיים נגד התובעת.

19. בהמשך החקירה, הנתבע נשאל מדוע אם התובעת נקלעה לחדל"פ היא זקוקה לו ועל כך ענה שיש לשאול אותה והוסיף שהיא יושבה אתו וביקשה בקשות, כגון, שידבר עם רופא השיניים. בשלב זה הוטח בנתבע באופן ישיר, האם בעצם השירות העיקרי שנתן היה להחזיק כספים שמגיעים לתובעת אצלו כדי למנוע מהנושים לשים את ידם עליהם ועל כך השיב בשלילה וטען שהתובעת ביקשה ממנו שישמור ויטפל. הנתבע נשאל אם הנושים ידעו שהוא מחזיק כספים שמגיעים לתובעת ועל כך ענה ש"ניהלנו מו"מ על חובות של 300,000 עם תקציב נמוך" ואישר שהוא עצמו ניהל באופן אישי המו"מ עם הנושים. הוא שוב נשאל האם גילה לנושים שהוא מחזיק בכספים שמגיעים לתובעת וענה שהוא גילה שהוא אחראי על ההסדרים בהתאם לתקציב שיש לו. הוא התבקש להראות מסמך אחד שבו כתב לנושה שהוא מחזיק בכספים שמגיעים לתובעת ועל כך ענה שהסך של 240,000 ₪ הגיע אליו בחודש אפריל 21 ומיד "התחילו לעבור כספים לתובעת שלא קשורים לתובעת", למזומן שביקשה, כולל תשלום לארנונה, וכי לאט לאט הקופה התדלדלה ואז לאחר שנה בלית ברירה היא הלכה לחדל"פ. מכאן שאין ברשות הנתבע מסמך בו יידע את הנושים שסכום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

כסף נכבד שמגיע לתובעת נמצא ברשותו וההיגיון אומר שאם היה מגלה זאת, הנושים מיד היו מבקשים לעקל הסכום שנמצא אצלו.

20. מנגנון מימון צרכי התובעת הרחק מידם של הנושים, ע"י הנתבעים כנאמנים לכספה, יצר קושי לנתבע שכן התברר שרכש על פי סעיף 37 מוצרי חשמל על שמו. לא היה לו הסבר לכך, פרט לחזרה על ההסבר שהפיקדון היה אצלו. הוא העיד מיוזמתו שלא הזדכח על החשבונית. כמו כן, לא היו לו אסמכתאות לתשלום במזומן סך של 50,000 ₪ לפי סעיף 29. הוא טען שהתובעת אישרה בעדותה שאמרה לנאמן שהיה לה חוב בסך של 50,000 ₪ להלוואות חוץ בנקאיות. התובעת, כזכור טענה ששיקרה בעניין זה על פי עצת הנתבע. גם בעניין זה, הנתבע הפנה לסיכום פגישה עם התובעת (נספח ג' סעיף 15) בו אישרה לכסות חובות לגורמים פרטיים.

ביהמ"ש דוחה הבקשה לחיוב בפיצוי ממוני

21. בדומה לעניין שוב, שם ביקשו התובעים לחייב הנתבעים לשלם להם פיצוי בגין נזק ממוני שגרמו להם, ביהמ"ש קובע על יסוד מכלול הראיות שהובאו, ובעיקר אי אמירת אמת ע"י התובעת בסוגיות שונות ומהותיות בכתב התביעה, לרבות הודאתה בחקירתה שלא אמרה אמת לנאמן, לבקשת הנתבע, שהתובעת לא הוכיחה שהנתבעים יעצו לה ליטול הלוואה, או להיכנס להליכי חדל"פ. זאת, על אף תהיות דומות לתהיות בפסק הדין בעניין שוב, לגבי ההיגיון בלקיחת הלוואה בהעדר צפי לקבלת סכום שיאפשר החזר ההלוואה והריבית לאחר חלוף שנה, ואף שנתיים. גם בהליך זה, כפי שהתרשם ביהמ"ש בעניין שוב, ביהמ"ש התרשם מהעדויות וסיכומי הפגישות, שהתובעת התעקשה על נטילת ההלוואה, תחת מכירת דירתה. ביהמ"ש התרשם, שנטילת ההלוואה, על דעת התובעת, נועדה באופן מעשי לקנות זמן, כאשר הנתבעת משמשת בפועל מסדת להרחקת כספים המגיעים לתובעת, מהליכי גביה של נושיה. לעניין התרשלות הנתבעים בביצוע תשלומים באופן שיישאר סכום שיאפשר לדחות המועד להחזר ההלוואה בשנה נוספת, התובעת לא הוכיחה קשר סיבתי בין מחדל הנתבעים ובין אובדן דירתה, בהעדר כל תוחלת בדחיית המועד בשנה נוספת. לכן, בדומה להחלטת ביהמ"ש בעניין שוב, ביהמ"ש קובע שהתובעת לא הוכיחה זכאות לפיצוי ממוני.

האם הנתבעים סיפקו לתובעת שירותים משפטיים שלא כדין?

22. התובעת טענה בכתב התביעה שהתברר לה כי בניגוד לפרסומים ולנאמר בפגישות עם הנתבעים, הנתבעת איננה מוסמכת ליתן ייעוץ ושירותים משפטיים, וכי הלכה למעשה עסקינן בהסכם אשר נחזה לכאורה להיות הסכם למתן שירותים כאשר בפועל עסקינן בהסכם למתן שירותים משפטיים, אך מאחר ואסור לנתבעים לספק שירותים משפטיים מאחר ואינם משרד עורכי דין בפועל, ברי כי ההסכם בטל מעיקרו מאחר והוא נחזה להיות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

הסכם למתן שירותים, אך בפועל הייצוג היה במתן שירותים משפטיים, כאשר לנתבעים אסור לעשות כן. עוד טענה, שהיא לא ידעה זאת ולאור הפרסומים הרבים, היא הסיקה, כי הנתבעים רשאים ליתן שירותים משפטיים.

23. עוד טענה בכתב התביעה, שהתברר כי בית המשפט המחוזי נתן בתאריך 5.6.17 פסק דין נגד הנתבעים בת"א 55390-12-16 (להלן: "פסק הדין בעניין הלשכה") במסגרתו אסר על הנתבעים לבצע פעולות בהוצאה לפועל ו/או בבית המשפט ו/או בפני גופים נוספים, ולתת ו/או לגבות כסף עבור טיפול משפטי מכל סוג שהוא, וכי עליהם לציין באופן מפורש וברור בהסכם שכר הטרחה כי השירות אשר ניתן על ידם איננו משפטי. עוד טענה, שהנתבעים בחרו ממש לצפצף על החלטת ביהמ"ש ולעשות ככל העולה על רוחם, ובניסיון נואל לעקוף את ההחלטה, להחתים את הלקוחות על הסכמים למתן ליווי משפטי כאשר בפועל הנתבעים מעניקים ייעוץ וייצוג משפטי ו/או שימוש בעורכי דין מטעמם והכל בניסיון לעקוף את החלטת ביהמ"ש.

24. הנתבעים טענו בכתב ההגנה כי מעולם לא נאמר לתובעת כי הנתבעת מוסמכת לתת שירותים משפטיים, ההסכם אינו למתן שירותים משפטיים, והם לא נתנו לתובעת שירותים משפטיים. עוד טענו, שהדירה נמכרה כאשר התובעת מיוצגת על ידי בא כוחה הנוכחי.

25. התובעת טענה בסיכומיה כי ההסכם למתן שירותים מתאריך 2.7.2020 נכרת שלא כדין והוא בטל, מאחר שלנתבעים אין סמכות להעניק שירותים משפטיים והם פעלו בניגוד לפסק הדין בעניין הלשכה האוסר עליהם לעשות כן.

26. הנתבעים ביקשו בסיכומיהם שכלל שבית המשפט יקבע כי ההתקשרות בלתי חוקית בהתאם לפסק הדין בעניין שוב, כי תוגבל ההשבה אך ורק לסך של 20,000 ₪ שנגבה בפועל כשכר טרחה ישיר.

27. התובעת טענה בחקירתה שחשבה שהנתבע הינו עו"ד. בהמשך חקירתה אישרה שהנתבע הפנה אותה לעורכת דין שנמצאת באותה קומה בה נמצא משרד הנתבעים.

28. הנתבע הופנה בחקירתו לפסק הדין שנתן ביהמ"ש המחוזי בו צוין בסעיף 3 שעליו לציין שהוא אינו משרד עורכי דין ועל כך ענה שהוא צריך לדאוג שלא ישתמע שהוא נותן יעוץ משפטי וכך הוא עושה, אם כי אישר שבהסכם שצרף כנספח א' הדברים אינם רשומים. לגבי נספח ב' שגם בו אין ציון העובדה שהנתבעת אינה נותנת שירות משפטי, העיד שהתובעת לא פנתה ליעוץ משפטי, אך הפנה לסיכומי הפגישה בהם כתוב שאינו עו"ד. עוד העיד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

שהתובעת חתמה על הסכמים עם עו"ד שרי זוהר ועם עו"ד אלון שימל ועו"ד שרי זהר ייצגה אותה. הנתבע הכחיש שייצג את התובעת בבית משפט השלום בטבריה וכן הכחיש הטענה שעו"ד זהר עבדה אצלו, אך ציין שיתכן שעבדה עבורו לפני עשר שנים. הנתבע נשאל לגבי מספר לקוחות שלו, האם עו"ד זהר ייצגה אותם והשיב שאינו זוכר. לגבי התובעת, הוא העיד שעו"ד זהר ייצגה אותה בהליך החדל"פ ובא כוחה הנוכחי החליף אותה. הנתבע הופנה לנספח י"א, הוא הסכם שכ"ט בין התובעת ובין עו"ד זהר. הוא העיד שקיבל ההסכם מהתובעת, אך לא זכר מתי. הוא אישר שהוא שילם לעו"ד זהר שכרה והסביר זאת, כפי שצוין קודם לכן, שזה מקרה חריג שהפיקדון היה אצלו והתובעת ביקשה להעביר כספים לצרכים שונים. הוא הפנה כאסמכתא לבקשת התובעת, לסיכום ישיבה מתאריך 6.2.22 בו כתוב (עמוד 59, נספח י) שהתובעת מבקשת להעביר לעו"ד זהר 55,000 ₪ והתובעת חתומה על הסיכום. הוא נשאל כיצד ידע על עו"ד זהר וענה שברגע שהתובעת נזקקה ליעוץ משפטי, הוא המליץ לה על כמה עורכי דין שהוא מכיר כמומחים בהסדרת חובות, אך לא זכר שמותיהם. הוא נשאל איך זה שבשיטתיות זו תמיד שרי זהר ועל כך ענה שזה לא תמיד, ובהרבה מקרים הלקוח מגיע עם עו"ד שלו והוא עושה עבודה פיננסית וחלק עובדים עם עו"ד שהוא ממליץ עליהם. הוא נשאל מדוע עו"ד זהר לקחה את התובעת להליך חדל"פ וענה שזה היה בהסכמה והסביר שבסוף שנת 21 כ"שראינו שלא ניתן להגיע להסדרים עם כל הנושים בתקציב שנשאר בקופה המלצתי לה להתייעץ עם עו"ד" ולאחר שהתובעת התייעצה עם עו"ד זהר ועו"ד יניב ועקנין, "התקבלה", כדבריו, החלטה של התובעת בלית ברירה, ללכת להליך חדל"פ ואז התובעת חתמה על הסכם עם עו"ד זהר. הנתבע נשאל מדוע לא הציג חשבונית מס של עו"ד זהר בגין שכרה עבור ייצוג התובעת, שהוא שילם לה מהפיקדון, ועל כך ענה שיש הסכם שכ"ט וייפוי כח וסיכומי פגישה שבהם התובעת מבקשת להעביר לה תשלומים וכי היא ייצגה אותה שלוש שנים והייתה איתה בדיונים. הוא אישר ששילם גם לבא כוח הנתבעים עו"ד שימל כספים עבור ייצוג התובעת על פי הוראתה.

29. ביהמ"ש עיכב מתן פסק הדין על מנת לעיין בפסק דין בעניין שוב, בתביעה נגד אותם נתבעים, שהתובעת הפנתה אליו. כפי שעולה מפסק הדין שפורסם בתאריך 30.8.26, באותו הליך התובעים ביקשו סעד הצהרתי על בטלות ההסכם בין הצדדים שעניינו "ליווי פיננסי של הלקוח" מול נושים. זאת, בין היתר, בטענה שההסכם הוא בלתי חוקי בהיותו סותר פסק דין של בית המשפט המחוזי. בית המשפט קבע בעניין שוב שההסכם עם התובעים וכן, חלק מפעילות הנתבעת מכוחו, נעשו בניגוד לפסק הדין של בית המשפט המחוזי ובניגוד לסעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין התשכ"א 1961. עוד קבע ביהמ"ש בעניין שוב שההסכם שסותר, בצורה כל כך ברורה, פסק דין, הוא הסכם בלתי חוקי כאמור בסעיף 30 לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג-1973. עוד קבע בית המשפט בעניין שוב שהצד היחיד שידע על אי החוקיות הם הנתבעים שהולוכו שולל את התובעים וגם ביצעו את ההסכם בניגוד לפסק הדין בעניין הלשכה ולכן בנסיבות אלו, אין הצדקה לפטור את הנתבעים מהשבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

מלאה ולכן חייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעים את הסכום שהנתבעים גבו עבור "שכ"ט" על פי הכרטסת של הנתבעת. מפסק הדין בעניין שוב עולה שההסכם שם נחתם בתאריך 6.7.2022 וכונה "הסכם שירותים". על פי ההסכם, מטרת ההתקשרות: "ליווי פיננסי של הלקוח במטרה להגיע להסדרי חוב מופחתים מול כל הנושים לפי רשימה: בנק הפועלים 130,000 ₪, כאל 27,000 ₪, מינוס 30,000 ₪ והלוואות / חובות נוספים במידה יש".

30. לענייננו, בהסכם למתן שירותים שנחתם שנתיים לפני חתימת ההסכם בעניין שוב, בתאריך 2.7.20, הוגדרה מטרת ההתקשרות כ-"טיפול בכל ההתחייבויות של הלקוח על פי התוכנית ב-CRM". כמו כן, נקבע באותו הסכם כי "הליווי כולל: יעוץ כלכלי של הלקוח במטרה להסדיר את הכול התחייבויותיו". בהסכם שירותים שנחתם בתאריך 13.1.21 הוגדרה מטרת ההתקשרות כ-"ליווי פיננסי של הלקוח, להגיע להסדר חוב מופחתים מול כל הנושים ולדאוג למשכנתא חוץ בנקאית". לפי הסכם זה, "הליווי כולל: יעוץ כלכלי וליווי פיננסי". עוד הובהר באותו מסמך כי "הליווי אינו כולל: אגרות למדינה וכן שליחויות עמלות לבנקים שמאות". מכאן שמהותית מדובר באותו שירות שהוצע בעניין שוב, וקיימים קווי דמיון נוספים בין ההסכמים. שכן טרחה בשיעור דומה שמותנה בהשגת הלוואה. בעניין שוב סוכם תחילה על תשלום הסך של 50,000 ₪ בתוספת מע"מ ולאחר מכן הסכם הוגדל לסך של 70,000 ₪ בתוספת מע"מ. לענייננו, לפי הסכם השירותים מתאריך 13.1.21 סוכם על שכר טרחה בסך של "65,000 ₪ (שישים וחמש אלף ₪) כולל מעמ". בהמשך לכך, בסיכום הישיבה מתאריך 6.2.22, הוסכם על הפחתת שכר הטרחה והעמדתו על סך של "40,000 ₪ ועוד מעמ במקום 65,000 שקל". כמו כן, בשני ההסכמים נקבע כי מחלוקת בעניין יישום ההסכם תיושב בבוררות, סוכם על תשלום ליועץ משכנתאות ומזמיני השרות הופנו לקוואליטי לצורך קבלת האשראי וחתמו על הסכם הלוואה לפיו היה עליהם להשיב ההלוואה תוך שנה. בשני המקרים הנתבעת הייתה אמורה לשלם לנושים ולקזז מהסכום שקיבלה, שכרה. בשני המקרים הנתבעת שילמה לנושים, הנתבעים טענו שהמליצו למזמיני השירות למכור את ביתם ולא להיכנס ל"הרפתקה" של נטילת הלוואה (סעיף 59 לפסק הדין), נפתחו הליכי חדל"פ, ומזמיני השירות איבדו את ביתם. אולם, בעניין שוב, הנתבעים השיבו לתובעים חלק מכספי הלוואה שקיבלו לידיהם. בשני המקרים, הנתבעים טענו שסוכם שככל שיקום צורך בשירות משפטי, תהיה התקשרות נפרדת עם עו"ד, שייבחר ע"י מזמיני השירות. ביהמ"ש קיבל התביעה בעניין שוב באופן חלקי באופן שדחה הטענה לזכאות לפיצוי בגין נזקים ממוניים, למעט לעניין נזק לא ממוני וקיבל הטענה כי הנתבעת נתנה שירות משפטי בניגוד לדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

31. לנוכח הזהות המהותית בתשתית העובדתית, בין שני המקרים, ביהמ"ש מאמץ הניתוח המשפטי של הסוגיה בעניין שוב. כך סיכם ביהמ"ש בעניין שוב את פסק הדין בבית המשפט המחוזי משנת 2017:
- 47" במסגרת התובענה הושגה ההסכמה שלהלן שקיבלה תוקף של פסק דין (להלן: "פסק הדין בעניין הלשכה"):
- "ב"כ הצדדים: לאחר ששמענו את דברי בית המשפט, הגענו להסכמה ולפיה ינתן צו מניעה ו/או עשה קבוע כנגד הנתבעים בנוסח הבא:
1. הנתבעים לא יבצעו פעולות בהוצאה לפועל ו/או בבית המשפט ו/או בפני או בכל הגופים המנויים בסעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין התשכ"א-1961.
 2. הנתבעים לא יבצעו ולא יתנו טיפול משפטי וכן לא יגבו כסף עבור טיפול משפטי.
 3. ההסכמים החדשים אשר יחתמו בין הנתבעת 1 ללקוחותיה יתוקנו, כך שלא ישתמע שמוענק ייצוג משפטי. כמו כן, יאמר בהסכמים, כי הייעוץ המוענק איננו משפטי וכי הנתבעת 1 איננה חברת עורכי דין.
 4. יתוקנו פרסומים של הנתבעת 1 באופן שלא ישתמע כי הנתבעת מעניקה יעוץ ו/או טיפול משפטי.
 5. הנתבעים ישלחו הודעה ללקוחותיהם הפעילים, במסגרתה יובהר כי לא מוענק ולא יוענק טיפול ו/או ייעוץ משפטי במסגרת השירותים שהנתבעת 1 מעניקה".
32. ביהמ"ש בעניין שוב מנה בפסק הדין את האופן בו הפרו הנתבעים פסק הדין של בית המשפט המחוזי.
33. ראשית, ביהמ"ש בעניין שוב, מפנה לכך שההסכם עם מזמין השירות אינו כולל הודעה ברורה, בהתאם לפסק הדין של ביהמ"ש המחוזי, על כך שהנתבעת אינה חברת עורכי דין, ורק בשלב מאוחר יותר, הנתבעת מתייחסת לכך בסיכומי פגישה באופן ממנו הסיק שאין מדובר בהשמטה מקרית, אלא מכוונת. לענייננו, העובדות דומות עד זהות. אין הודעה ברורה בהסכם, אלא התייחסויות דומות בסיכומי הפגישה, לאחר שהתובעת התקשרה עם הנתבעים, כאשר אין מדובר בתקלה מקרית ביחס לתובעת, אלא התנהלות שיטתית ביחס למזמיני השירות בנסיבות דומות עד זהות.
34. שנית, ביהמ"ש בעניין שוב מפנה לתשלום לעו"ד שרי זהר, אך אין בדל ראיה שהנתבעת שילמה לה. גם בענייננו, לא היה לנתבע מענה לשאלה מדוע לא הוצגה קבלה או חשבונית מס של אותה עורכת דין, שממילא הנתבעים לא זימנו אותה כדי להוכיח אמתות חשבונית המס, או הקבלה, שכאמור לעיל, לא צורפו לראיות הנתבעים. יודגש שאין בפסק דין זה כדי להטיל דופי בעו"ד זהר שלא היה לה יומה בהליך זה. לטעמו של ביהמ"ש, מכיוון שהנתבעים לקחו על עצמם המשימה לשלם לעו"ד זהר, היה עליהם לזמנה כעדה מטעמם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

בעניין שוב, ביהמ"ש הקדיש חלק ניכר מהדיון לניתוח הודעה ששלח עובד של הנתבעת שהעיד באותו הליך, הוא מיכאל. לענייננו, הנתבעים בחרו להעיד רק את הנתבע, ולא עד נוסף, כגון אותו מיכאל, וחשוב מכך לא העידו את עו"ד זהר שהם שילמו לה, לטענתם, עבור הטיפול המשפטי בתובעת. לכן, ביהמ"ש קובע שהנתבעים גבו שכר טרחה עבור מתן שירות משפטי, אך לא הוכיחו כי שילמו אותו סכום שגבו, לעורך דין.

35. שלישית, ביהמ"ש בעניין שוב הפנה לכך שהנתבעים ייצגו את התובעת במו"מ לקראת חתימת הסכם ההלוואה עם קוואליטי וזאת בניגוד לסעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין שאוסר "עריכת מסמכים בעלי אופי משפטי בשביל אדם אחר, לרבות ייצוג אדם אחר במשא ומתן משפטי לקראת עריכת מסמך כזה". ביהמ"ש בעניין שוב יישם את מבחני פסק הדין בע"א 4223/12 המרכז למימוש זכויות רפואיות בע"מ נ' לשכת עורכי הדין בישראל (נבו 25.6.2014) (להלן: "עניין המרכז למימוש") וקבע ש"יישום השיקולים הנ"ל על ענייננו מוליך למסקנה כי ניהול משא ומתן עם נושים או מלווים על הסכמים משפטיים, לא פשוטים, שלחתימה עליהם ולהפירה שלהם יכולות להיות משמעותיות מרחיקות לכת, היא פעולה שאינה "טכנית". מדובר בפעולה מורכבת שמחייבת הפעלת שיקול דעת ושקילת משתנים שונים – כך למשל, הסנקציה במקרה של הפרת ההסכם והאם ניתנת תקופה מספקת לתיקון ההפרה במקרה של הפרה, אינה פעולה טכנית – קל וחומר מקום בו מדובר בחייב שחשוף לתביעות / הפרות מצד מספר נושים. לכן גם שירות לא נאות עלול להוביל לנזק כבד ללקוח כולל קריסתו הכלכלית וכניסתו להליכי חדלות פרעון. לעניין השיקול השלישי, ברור שבפני מקבל השירות עומדת חלופה זמינה של עורכי דין שזה תחום התמחותם וסביר גם להניח שעל טיפול מסוג זה היו גובים שכר נמוך מהשכר שגבתה הנתבעת".

36. בית משפט זה מאמץ מסקנות בית המשפט בעניין שוב לעניין יישום פסק הדין בעניין מימוש הזכויות גם בענייננו, לנוכח הדמיון העובדתי בין המקרים. הנתבע אישר בעדותו בהליך זה כי הוא עיין בטיטא של ההסכם עם קוואליטי לפני חתימתו ואישר לתובעת לחתום עליו ולכן היא חתמה עליו ללא נוכחותו, או נוכחות עו"ד. בעניין שוב לא הוכח שהנתבע היה מעורב במו"מ, מעבר למעורבות מיכאל, אך ביהמ"ש קבע בפסק הדין בעניין שוב שגם אם הייתה מוכחת מעורבותו, לא היה בכך כדי לסייע לנתבעים שכן הנתבע אינו עו"ד.

37. ביהמ"ש בעניין שוב העיר בשולי פסק הדין בדבר הקושי בכך שכספי התובעים לא הועברו לחשבון נאמנות, כמצוות הדין ביחס לעורך דין שמקבל מלקוח כספים כנאמן. ביהמ"ש מוצא שזו דוגמא לחומרת הפרת פסק הדין בעניין לשכת עורכי הדין שכן לא רק שהנתבעים מתיימרים ליתן שירות משפטי שכולל החזקת כספו של הלקוח בנאמנות, אלא הם מנצלים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

כביכול העובדה שאינם עורכי דין, כדי לא להחזיק הכספים שקיבלו כנאמנים בחשבון נאמנות.

38. לנוכח כל האמור לעיל, ביהמ"ש מאמץ מסקנת בית המשפט בעניין שוב לפיה **"ההסכם עם התובעים וכן, חלק מפעילות הנתבעת מכוחו, נעשו בניגוד לפסק הדין בעניין הלשכה ובניגוד לסעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין"** (ראו הפסיקה אליה מפנה ביהמ"ש בעניין שוב לביסוס מסקנתו בסעיף 55 לפסק הדין) וקובע שההסכם שהתובעת הותממה עליו הינו הסכם בלתי חוקי כאמור בסעיף 30 לחוק החוזים לפיו: **"חוזה שכריתתו, תכנו או מטרתו הם בלתי חוקיים, בלתי מוסריים או סותרים את תקנת הציבור – בטל"**. והדברים יפים גם לגבי ייצוגה כביכול במו"מ לקראת חתימת הסכם ההלוואה שעמד במוקד ההתקשרות.

39. בדומה להילוך הדיון בפסק הדין בעניין שוב, גם בית משפט זה מגיע למסקנה דומה לפיה אין מקום לפטור הנתבעים משיקולי צדק, לפי סעיף 31 לחוק החוזים כללי, מחובת השבת מלוא השכר שגבו מהתובעת, שעל פי הפסיקה אליה מפנה בית המשפט בעניין שוב בסעיף 56 ובסעיף 57 לפסק הדין, יש לפרשה על דרך הצמצום. זאת, לנוכח העובדה שגם בהליך זה רק הנתבעים ידעו שההתקשרות הינה בניגוד לפסק הדין בעניין לשכת עורכי הדין.

40. ביהמ"ש בעניין שוב קבע שגם אם התובעים לא ביקשו השבה של השכר ששילמו הוא מוצא לחייבם בהשבת השכר ששולם. לענייננו, ביהמ"ש מגיע למסקנה זהה לפיה יש לחייב הנתבעים שפעלו בניגוד לפסק הדין בעניין הלשכה בהשבת השכר שגבו מהתובעת.

41. התובעת טענה בסיכומיה כי התחייבה לשלם לנתבעים שכר טרחה בסך של 16,500 ₪ בתשלומים חודשיים של 1,500 ₪, וזאת על פי ההסכם היחיד מתאריך 2.7.2020 שעליו חתמה. הנתבעים טענו שגבו סך של 20,000 ₪. מכאן שנותרה מחלוקת לגבי סכום ההשבה, כאשר התובעת טוענת שיש לחייב הנתבעים להשיב לה הסך של 255,000 ₪ בו הנתבעים מחזיקים, לטענתה, שלא כדין. עוד טענה, כי מתוך כספי הפיקדון שלה הועבר סך של 55,000 ₪ לעו"ד שרי זוהר כשכר טרחה בגין ייצוג משפטי אסור. הנתבעים הגישו כרטיס (נספח כד'), לפיה שכר הטרחה הישיר שנגבה על ידי הנתבעת עמד על סך של 20,000 ₪ בתוספת מע"מ (ובסך הכל 23,400 ₪ לפי החשבונית שהוצאה). בנוסף, הנתבעים טענו כי מתוך כספי הפיקדון הועבר סך של 55,000 ₪ לעורכת הדין שרי זוהר, כאשר בכרטיס שהציגו מופיע רישום הסך של 23,400 ₪ עבור שכר הטרחה של הנתבעת ורישום נפרד של הסך של 54,990 ₪, המיוחס לעו"ד זוהר. מכיוון שהנתבעת לא הציגה חשבונית מס, ולא זימנה את עו"ד זוהר כדי להעיד על השירותים המשפטיים שנתנה לתובעת ועל שכר הטרחה שקיבלה, אם קיבלה, ביהמ"ש קובע שהנתבעים לא הוכיחו כי העבירו כספים לעו"ד זוהר ולכן מורה לנתבעת להשיב לתובעת הסך של 78,390 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

42. ביהמ"ש ער לכך שהתובעת ביקשה סכומים נוספים, כגון שכרו של יועץ המשכנתאות. אולם, ביהמ"ש לא קיבל בפסק דין זה טענת התובעת כי הנתבעת שילמה לצדדי ג' ללא הסכמתה, לרבות ליועץ המשכנתאות. לכן, ביהמ"ש מצמצם חובת ההשבה לשכר שגבתה הנתבעת באופן ישיר וכן השכר שגבתה תחת הסיווג "**שכר טרחה לעו"ד זהר**", שעה שהנתבעת הייתה מנועה מגביית שכר טרחה עבור מתן שירותים משפטיים לתובעת, וביהמ"ש לא האמין לגרסת הנתבעים לפיה העבירו כספים כביכול לעו"ד זהר עבור מתן שירותים משפטיים לתובעת. זאת, מבלי להטיל רבב בעו"ד זהר שלא העידה בהליך זה, על אף שהיה על הנתבעים להעיד אותה, כדי להוכיח כי גבו מהתובעת תשלום עבור עורך דין שנתן לתובעת שירות משפטי.

43. ביהמ"ש ער לכך שהתובעת העלתה בסיכומיה טענה חריפה לגבי שכר הטרחה ששולם לעו"ד שימל בהקשר של "**ניגוד עניינים חמור, העדר הרשאה לייצוג וקבלת שכר טרחה אסורה**". התובעת טענה כי עו"ד שימל קיבל בעבר שכר טרחה בהתקשרות כספית ישירה ממנה (במישרין או בעקיפין דרך הנתבעים), וכי ייצוג הנתבעים על ידו בהליך זה מהווה הפרה חמורה של כללי האתיקה המקצועית של לשכת עורכי הדין. הנתבעים לא ענו בעניין זה בסיכומיהם. עו"ד שימל לא חתם על הסיכומים, אלא הנתבעים, אך שמו מופיע כמייצגם בכותרת סיכומי הנתבעים ולשאלת ביהמ"ש, הם טענו שהגישו הסיכומים על דעתו.

44. ביהמ"ש קובע שבשונה מעניין עו"ד זהר, אין בכרססת שהציגה הנתבעת סכום מסוים ששולם לעו"ד שימל, והתובעת לא שאלה את הנתבע מהו הסכום ששולם לעו"ד שימל. לכן, בעניין זה התובעת לא הוכיחה את סכום ההשבה. לעניין הטענה לניגוד עניינים של עו"ד שימל, ביהמ"ש תהה במהלך ההליך הכיצד עו"ד שימל ייצג הנתבעים בהליך זה, אם קיבל שכר טרחה מהתובעת, לגרסת הנתבעים. אולם, ביהמ"ש ימנע מקביעת ממצאים במסגרת הליך זה שעלולים לפגוע בעו"ד שימל, שכן הוא לא היה בעל דין בהליך זה, והנתבעים לא העידו את עו"ד שימל ולכן לא היה לו יומו להשיב לטענות נגדו.

45. ביהמ"ש קובע שהתובעת לא הוכיחה קשר סיבתי בין הפרת האיסור ליתן שירות משפטי ובין נזקים ממוניים וחוזר על מסקנתו בעניין זה ביחס לטענת התובעת שהנתבעים רימו אותה. לכן, הסעד היחידי בעניין זה הוא סעד השבה ופיצוי לא ממוני.

האם יש לחייב הנתבעים לשלם פיצוי לא ממוני?

46. ביהמ"ש דחה הטענה של התובעת שיש לחייב הנתבעים לשלם לה פיצוי בגין נזק ממוני. אולם, ביהמ"ש מצטרף לעמדת ביהמ"ש בעניין שוב בדבר השתתפות פיצוי לא ממוני. כך קבע ביהמ"ש בעניין שוב: "**בשים לב לכך שההתקשרות הבלתי חוקית נמשכה זמן רב עד**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

שהתובעים הודיעו לנתבעים על הפסקת ההתקשרות ובשים לב לכך שהתובעים לא ידעו על אי החוקיות ולא היו שותפים לה, נגרמה לתובעים עגמת נפש".

47. הדברים יפים גם לגבי התשתית העובדתית בהליך זה שהינה דומה עד זהה כפי שפורט קודם לכן. לכן, היה מקום לפסוק פיצוי שאינו ממוני בשיעור זהה לפיצוי שהשית ביהמ"ש בעניין שוב, דהיינו, בסך של 12,000 ₪, אך בהליך זה התובעת ביקשה פיצוי לא ממוני בסך של 10,000 ₪ בלבד. לכן, מחייב בסך זה בלבד.

האם הנתבע חב לתובעת באופן אישי?

48. הנתבעים טענו בכתב ההגנה שאין עילת תביעה נגד הנתבע ויש למחוק על הסף את התביעה כנגדו שכן ההסכם עליו חתמה התובעת הינו בינה ובין הנתבעת והנתבע לא היה צד להסכם. הנתבעים טענו בסיכומיהם שיש להתייחס לנתבעת כאישיות המשפטית שגבתה את שכר הטרחה וכמי שסיפקה את השירותים.

49. ביהמ"ש בעניין שוב התייחס גם לסוגיה זו וקבע ש"הנתבע הוא צד ישיר לפסק הדין בעניין הלשכה וממילא במסגרת פסק הדין גם נטל התחייבות אישית אותה הפר. מטעם זה לבדו, יש הצדקה לחיוב אישי של הנתבע." לענייננו, ביהמ"ש הגיע למסקנה דומה מהראיות שהובאו בהליך זה. מעדות הנתבע עלה שהנתבעת היא הנתבע ולהפך, וכאשר הנתבע דיבר בלשון רבים, התברר שאין מדובר באחרים מלבדו. בהליך זה, בשונה מעניין שוב, גם לא העיד אחר מטעם הנתבעים, מלבד הנתבע.

דיון בהוצאות

50. משהתובעת זכתה ולו באופן חלקי בתביעתה, יש לבחון זכאותה לתשלום ההוצאות ושכר הטרחה. גם בסוגיה זו, קיים דמיון, להליך בעניין שוב.

51. מצד אחד, התובעת הגישה תביעה על כמעט רבע מיליון ₪ ורובה לא הוכחה, כפי שארע בעניין שוב, אם כי בעניין שוב סכום התביעה עמד על כמיליון ₪. כמו כן, התובעת טענה טענות שלא היה מקום לטעון אותן (בעניין אי החתימה על ההסכמים וסיכומי הפגישות ובעניין גזל כספה). הנתבעים אף נאלצו להגיש חוות דעת מומחית כדי לסתור את טענת התובעת שכפרה תחילה בחתימותיה ולאחר מכן העלתה טענה חדשה לפיה חתמה על דפים ריקים שאף היא לא הוכחה.

52. מצד שני, נמצא בסיס לחלק מהתביעה שנוגע לאי חוקיות ההסכם ולענייננו, ביהמ"ש קבע שהנתבעים התרשלו בעניין ביצוע התשלומים ובכך גרמו לאובדן האפשרות לדחיית המועד האחרון להחזר ההלוואה, אם כי לא הוכח הנזק שנגרם עקב כך. ביהמ"ש בעניין שוב, קבע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17175-11-24 בוליצ'ב נ' ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'

שמבחינת הסכום שנגזר מהסגת גבול מקצוע עריכת הדין, הסכום אינו משמעותי, אך מדובר בטענה בעלת משקל ובסוגיה חשובה, וביהמ"ש בהליך זה מאמץ מסקנה זו. לכן, גם בית משפט זה קובע שבסקלול כל האמור, יש מקום לפסוק הוצאות ושכר טרחה לטובת התובעת, אך לא על הצד הגבוה ובאופן דומה מחייב הנתבעים בהוצאות בסך של 3,000 ₪ בערכים של היום (נגזרת של האגרה מהסכום שנפסק) וכך שכר טרחת עו"ד בסך של 12,000 ₪.

סוף דבר

53. ביהמ"ש מחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת הסך של 88,390 ₪, בצירוף ריבית שקלית, ממועד הגשת התביעה ועד למועד התשלום המלא בפועל.

54. ביהמ"ש מחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת הוצאותיה בסך של 3,000 ₪ ובשכ"ט בא כוחה בסך של 12,000 ₪, והכל בצירוף ריבית שקלית, ממועד מתן פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום, בז' חשוון תשפ"ז, 18 אוקטובר 2026, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט